Nro. 292.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 20. Lipca 1816.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału Sekretaryatu Jeneralnego. Względem Osób Orderem Krzyża Woyskowego ozdobionych.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Na mocy zlecenia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, d. d. 30. Maia b. r. mi udzielonego postępuiąc, Obwieszczenie Kommissyi Woyny względem podawania się Osób ozdobionych Orderem Krzyża Woyskowego do Kontrolli Generalnéy, na ten przedmiot w Kommissyi Woyny ustanowionéy d. d. 4. Maia b. r. wydane, w słowach:

OBWIESZCZENIE.

Kommissyia Woyny w zamiarze ułożenia Kontrolli ogólnéy osób, orderem krzyża woyskowego Polskiego ozdobionych, i w chęci zapobieżenia nadużyciom w noszeniu tey ozdoby wkraść się mogącym, niemniey dla powzięcia dokładney wiadomości, ile się znayduie osób prawo maiących do pobierania pensyi, do złotego lub srebrnego krzyża przywiązanych, wzywa JWW. Ienerałów, Officyerów, Podofficyerów i Zołnierzy, niemniey Urzędników administracyi woienney teraznieyszą organizacyią nieobiętych, iako też tych, ktorzy dawniey dymissyię swoią otrzymali, iżby dla umieszczenia ich w rzeczoną Kontrollę na ten cel sporządzoną, patenta swoie, lub dowody prawo daiące do noszenia krzyża, w oryginałach, albo też przez Notaryusza Publicznego w zawidzianych kopiiach, pod adressem Kommissyi Woyny przesyłali.

Gdy wiadomo iest Kommissyi, iż wielu Officyerów w czasie woyny Patenta na ozdoby woyskowe potracili, lub też na przyznane im krzyże takowych nie odebrali; przeto Kommissyia ostrzega, iż niemaiący patentu, udowodnić posiadanie krzyża może:

1. Wyiątkiem z Kontroll jeneralnych dawnego Ministerium Woyny Xięstwa Warszawskiego, w Biórach Kommissyi Woyny znayduiących się, które za-

wieraią imiona wszystkich osób, orderem krzyża woyskowego do roku 1812. ozdobionych.

2. Swiadectwem Rad Gospodarczych pułków byłego Xięstwa Warszawskiego, iż w czasie pobytu swego w pułku, order krzyża woyskowego nosił.

3. Swiadectwem Rad pułkowych w czasie kampanii roku 1812. i 1813. wyznaczonych dla podania zasłużonych do krzyża, iako w Liście imienney ś. p. JO. Xięciu Poniatowskiemu Naczelnemu Wodzowi był przedstawionym, i przez tegoż potwierdzonym został.

Kommissyia Woyny do dnia 1. Września od osób w kraiu będących, a do dnia 1. Grudnia r. b. od tych, co za granicą się znaydnią, przyymować będzie wszelkie dowody, daiące prawo do noszenia krzyża woyskowego, zaszczyconych tą ozdobą zapisze w Kontrollę na to sporządzoną, i imiona ich umieścić, na wzór innych orderów kraiowych, w kalendarzykach politycznym i woyskowym, w przysłych latach wychodzić maiących, zaleci.

Osoby nieposiadaiące patentów, po udowodnieniu prawa do noszenia krzyża, odbiorą od Kommissyi świadectwa, zastępuiące mieysca patentu.

Każden niezgłaszaiący się w oznaczonym powyżey czasie sam sobie przypisze, iż w liście zaszczyconych orderem krzyża woyskowego zapisanym nie został, a przeto podpadnie wątpliwości posiadania onegoż, i pociągnieniu do tłumaczenia się, iakiém prawem go posiada, gdy Kommissyia Woyny nie omieszka skutecznych użyć środków do zapobieżenia w tym przedmiocie wcisnąć się mogącym nadużyciom.

w Warszawie, dnia 4. Maia 1816 r.

Minister Prezyduiący J. WIELHORSKI.

Sekretarz Jeneralny Kommissyi Woyny Pułkownik Nowicki.

do powszechnéy wiadomości podaię, i aby we wszystkich Gminach trzy razy ogłoszoném było, WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom ninieyszém polecam. Płock, dnia 1. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału prawnego. W przedmiocie Dóbr Summami Bajońskiemi obociążonych.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Wezwanie Dyrekcyi Generalnéy Summ Konwencyą Wiedeńską przekazanych z dnia 2. Lipca r. b. do Dłużników, których Kapitały w moc Konwencyi Wiedeńskiéy z dnia 30. Marca r. z. do Skarbu Królestwa Polskiego przynależą, w następuiących słowach:

Dyrekcya Jeneralna Funduszów Konwencyą Wiedeńską przekazanych.

Wzywa ninieyszém wszystkich w ogół Dłużników, których Kapitały, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy, względnie Summ dawniéy Bajońskiemi zwanych, w dniu 30. Marca 1815. zawartéy, do Skarbu Kró-

leſtwa Polskiego przynależą, iżby ci w ciągu pięciu miesięcy od dnia publikacyi wezwania ninieyszego w Dzienniku Departamentowym rachuiąc, Deklaracye swe, punktem piątym Artykułów dodatkowych wzmiankowane zeznali, oraz procent pół roczny od Bożego Narodzenia 1815. do S. Jana 1816. należny, po cztery od ſta rocznie rachuiąc, niemniéy część z zaległych procentów, w ſtosunku do przepisów wymienionéy Konwencyi przypadaiącą, niezwłocznie opłacili; przyczym Dyrekcya Ienerslna oſtrzega każdego z wymienionych dłużników, iż nieskładaiący Deklaracyi takowéy, w czasie powyżéy przepisanym, dobrodzieyſtwa Konwencyą Wiedeńską, w szczególności zaś Artykułami iéy dodatkowemi udzielone, a w całéy ich treści w Gazetach Warszawskich pod dniem 29. Lipca i naſtępnych 1815 r. ogłoszone, utraca, i należność od niego Skarbowi Króleſtwa Polskiego przypadaiąca, w drodze prawa ściagniętą zoſtanie.

W celu iednoſtayności w zeznaniach deklaracyi powyżéy wymienionych, wskazuie się za Normę Schemat tu załączony.

Żeby zaś każdy z Dłużników wiedzieć mogł, w iakiéy wysokości Summy przez niego winne, własnością Skarbu Króleſtwa Polskiego, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy powyżéy z daty wymienionéy, ſtały się, przesłane zoſtana do Dóbr, na których też Kapitały zahypotekowane są, dla wymienionych Dłużników, szczegułowe wezwania, obeymuiące w sobie wysokość odſtąpionych Kapitałów.

w Warszawie, dnia 2. Lipca 1816.

Dyrektor Jeneralny *Kalinowski.*

Wzór do Deklaracyi Urzędowéy dla Dłużników Summ Konwencyą Wiedeńską z dnia 30. Marca 1815. Skarbowi Króleſtwa Polskiego odſtąpionych:

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA wszech Rossyi, KROLA Polskiego etc. etc.

Wszém wobec i każdemu, komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż sporządzony zoſtał Akt urzędowéy Deklaracyi Dłużnika N. N., względem Summy Talarów N. N., na Dobrach iego N. N., w Woiewodztwie N. Powiecie N. zachypotekowanéy, ſtosownie do osnowy Artukułów dodatkowych Konwencyi Wiedenskiéy w dniu 30. Marca 1815. zawartéy spisany, treści naſtępuiącéy:

Działo się w N. N., w Woiewodztwie N. Powiecie N., dnia N., miesiąca N., roku 1816.

Przedemną N. N. Pisarzem Aktowym Woiewodztwa N. N. (lub Powiatu N. N.) w Mieście N., przy Ulicy N., pod Numerem N., zamieszkałym niżéy podpisanym w przytomności świadków w końcu Aktu wyrażonych, żadnemu prawnemu wyłączeniu nie podległych, stawił się osobiście N. N., Dziedzic Dóbr N. N., zamieszkanie swe w N. N. maiący, zdrowy na umyśle do działań Urzędowych zdolny, Pisarzowi Aktowemu i świadkom dobrze znany, iawnie i dobrowolnie zeznał, i ninieyszém zeznaie: iż on będąc Dziedzicem Dobr N. N. w Woiewodztwie N. N., Powiecie N., Parafii N. leżących, winien iest Summę Talarów N. N., na rzeczonych Dobrach zabespieczoną w Księgach hypotecznych tychże dobr w Rubryce III. pod Numerem N. zaingrassowaną; że zaś Summa ta, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy w dniu 30. Marca 1815 r. między Nayiaśnieyszym Cesarzem wszech Rossyi i Krolem Polskim z iednéy, a Nayiaśnieyszym Krolem Pruskim z drugiéy strony zawartéy, na rzecz Skarbu Krolestwa Polskiego odstąpioną została, i tąż Konwencyą, a w szczegolności Artykułami dodatkowemi, Dobrodzieystwa dla Dłużnikow pod tym wyraźnym warunkiem dozwolonemi zostały, iżby ciż Deklaracyą urzędową w ciągu miesięcy pięciu od daty ogłoszenia rachuiąc zeznali, tedy oświadcza stawaiący, iż on Dobrodzieystw tąż Konwencyą dozwolonych uczestnikiem stać się pragnie i z tego powodu zadość czyniąc przepisom teyże Konwencyi, czyni swą Deklaracyą w następuiącym sposobie:

Na dobrach moich N. N. dawniéy w Departamencie N. a teraz w Woiewodztwie N., Powiecie N., w Parafii N. położonych, zahypotekowaną znayduie się Summa Talarow N. N. ktora w moc obligacyi wydanéy pod dniem N., roku N., w Rubryce III. pod Numerem N. w Księgach hypotecznych tychże Dobr zapisaną znayduie się; teraz zaś, gdy taż Summa z mocy Konwencyi Wiedeńskiéy zwyż rzeczonéy, na własność Skarbu Krolestwa Polskiego odstąpioną iest, tedy uznaiąc tęż Summę N. N. wraz z należnemi od niéy procentami za prawdziwą i niezaprzeczoną własność Skarbu Krolestwa Polskiego i za dług realny rzeczonych Dobr moich, przyrzekam i obowiązuię się tęż Summę Kapitalną wraz z należnemi od niéy procentami i następnie opłacać się winnemi, w następuiącym zaspokoić sposobie:

1. Co do Summy Kapitalnéy Talarow...... wynoszącéy takową winnym będąc, obowiązuię się zapłacić ią do Skarbu Krolestwa

Polskiego po upłynieniu lat sześciu od Bożego Narodzenia piętnastego 1815. rachuiąc, iako lat moratoryinych Konwencyą Wiedeńską dozwolonych, w czterech rocznych ratach, to iest:

A. Na Boże Narodzenie 1822. roku, iedną czwartą część Kapitału wynoszącą Kwotę Talarow N. N.

B. Na Boże Narodzenie 1823. roku, drugą czwartą część w takiéyże ilości Talarow N. N.

C. Na Boże Narodzenie 1824. r., trzecią czwartą część Kapitału w podobnéyże ilości Talarow N. N.

D. Nakoniec na Boże Narodzenie 1825 roku, ostatnią część Kapitału rownąż pierwszym, wynoszącą Kwotę Talarow N. N.

Wypłatę tę uskutecznię w grubéy srebrnéy monecie (*ieśli dokument początkowy na złoto wystawiony, oznaczyć monetę i Ewaluacyą iéy stosownie do osnowy tegoż dokumentu*) i wszystkie te wypłaty w mieście Warszawie do Kassy głownéy Skarbu Krolestwa Polskiego uskutecznię.

2. Co do zaległego procentu od Kapitału powyższego do Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, tedy należy się takowego ogolna ilość Talarow N. N. składaiąc zaś na dowod opłaconych tak dawniéyszych iako i poźnieyszych procentow uzyskane Kwity z uskutecznionych opłat, takowe w Kopiach widymowanych do Aktu nineyszego załączam. W celu uiszczenia się z należytości téy oświadczam, iż gdy stosownie do osnowy Konwencyi Wiedeńskiéy, połowa całkowitéy procentowéy Summy od roku 1806. do Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, w owczas dopiero zapłaconą bydź ma, gdy Rząd wynadgrodzi Dłużnikom wszelkie Liwerunki i Awansa przez czas woyny dostarczane, zaczem w stosunku do ustanowień tych rachuiąc procent podług opisu pierwiastkowéy obligacyi od roku 1806. do Bożego Narodzenia 1815. za lat dziewięć po N. od sta (*tu wyrazić wysokość procentu iaki iest w pierwiastkowéy obligacyi lub w dokumencie hypotecznym wyrażonym,*) wynosi całkowita Summa teyże prowizyi dziewięcio-letniéy Summę Talarow N. N. połowa téy czyni N. N. Talarow, na takową połowę podług wyżéy załączonych Kwitow opłaciłem Talarow N. N. pozostaię zatém dłużnym Talarow N. N. kwotę; zatém tę należnego procentu w ciągu lat sześciu w połrocznych rownych ratach zarazem zbiegnącym procentem pod następnym Numerem poniżéy opisanym punktualnie opłacać w tymże samym co i Kapitał gatunku Monety i w mieyscu tymże, to iest: w

Warszawie do Kaſſy głowney Skarbu Kroleſtwa Polskiego niniey-
szém przyrzekam i obowiązuię się.

Co zaś do drugiéy połowy zaległego procentu, tedy takową w owczas opłacić obowiązuię się, gdy Rząd wynadgrodzi wszelkie Liwerunki i Awansa z Dobr moich przez czas woyny doſtarczane.

3. Nakoniec co do biegnącéy prowizyi od Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, przyrzekam takową w ratach połrocznych, to ieſt: na każde Swięto S. Jana Chrzciciela czyli na dzień 24 Czerwca w iedney połowie, a na każde Boże Narodzenie w drugiéy połowie wypłacać, rachuiąc procent po cztery od ſta. Pierwszą zatém ratę procentu tego, to ieſt: od Bożego Narodzenia 1815. do S. Jana 1816 r. z powodu upłynionego iuż tegoż terminu, obowiązuię się zapłacić w dni czternaście od daty ninieyszego Aktu Deklaracyi, przyszłe zaś raty tak w niniey szém iako i w każdym z naſtępnych lat obowiązuię się co poł roku na każde Swięto Bożego Narodzenia i S. Jana Chrzciciela, to ieſt: na dzień 25. Grudnia i 24. Czerwca, punktualnie wypłacać w tymże samym co i Kapitał gatunku monety i w mieyscu tymże, to ieſt: w Warszawie do Kaſſy głowney Skarbu Kroleſtwa Polskiego.

4. Wypłaty powyżéy pod Numerem 1. 2. 3. wymienione punktualnie uzupełnić przyrzekam i w dniu oznaczonym; na przypadek zaś uchybienia ktorego kolwiek bądź terminu, podaię się gotowéy z Aktu ninieyszego wynikaiącéy Exekucyi, dozwalaiąc wyraźnie, iżby po upłynieniu czterech Niedziel od oznaczonego Terminu, taż Exekucya ſtosownie do przepisu prawa bez żadnego dalszego proceſſu do maiątku mego zaſtosowaną i Summa winna wyexekwowaną zoſtała.

Akt niniey széy Deklaracyi w mieyscu, dniu, miesiącu i roku iako wyżéy zdziałany, dokładnie ſtawaiącemu i wyrozumiale w przytomności świadkow N. N. zamieszkałych w N. N. i prawem wszyſtkie przepisane przymioty maiacych, Urzędowi z osob dobrze znanych i żadnemu prawnemu wyłączeniu nie podległych, odczytany, przyiął tenże ſtawaiący we wszyſtkich punktach i Klauzulach, zrzekaiąc się wszelkich Excepcyi iakiegokolwiek bądź nazwiska. Akt ten ze wszyſtkim zatwierdził, obieraiąc sobie za mieszkanie co do Aktu niniey szego w Dobrach N. N. w ktorém to mieyscu wszelkie wręczenia z Aktu niniey szego wyniknąć mogące, uzupełnione bydź winny, bez względu na

wszelkie zmiany tegoż zamieszkania; na znak zaś ztwierdzenia we wszystkiem Aktu ninieyszego, stawaiący wraz z świadkami i mną Pisarzem Aktowym tenże Akt własnoręcznie podpisał.

(tu następuią podpisy)

Zalecamy i nakazuiemy:

(tu zwyczayna Klauzula Exekucyina.)

W skutek Reskryptu Prześ: Dyrekcyi Generalnéy Funduszow Konwencyą Wiedeńską przekazanych z dnia 2. Lipca r. b. Nr. 271., do publicznéy wiadomości Interessentów ninieyszém podaię.

Płock, dnia 10. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału administracyinego Sekcyi II. Względem Urządzenia traktów publicznych w Krółestwie Polskiém.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Odwołuiąc się do Urządzenia mego pod dniem 27. Maia r. b. względem naprawy drog wydanego, a w Dzienniku Departamentowym Nr. 288. umieszczonego, przy ktorym i postanowienie Namiestnika Krolewskiego w dniu 14. Maia r. b. w tym przedmiocie zapadłe do publicznéy podane było wiadomości, nadesłane teraz przy reskrypcie Kommissyi Rządowéy z dnia 27. z. m. Nr. 814. wydanym postanowienie Namiestnika Krolewskiego pod datą 20. Kwietnia r. b. zapadłe, podział traktow w Krolestwie Polskiém i ich szerokość oznaczaiące, w słowach:

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA wszech Rossyi, KROLA Polskiego etc. etc.

„NAMIESTNIK KROLEWSKI w RADZIE STANU.

„Chcąc ułatwić kommunikacye handlowe w Krolestwie naszém Polskiém, i „urządzić w niem drogi w sposob odpowiedaiący potrzebie i wygodzie publicznéy, „oraz ozdobie kraiu, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Spraw wewnętrznych i „Policyi postanowiliśmy i stanowiemy.

„Art. 1. Trakty publiczne w Krolestwie Polskiém, dzielić się będą na trakty „wielkie, trakty srzednie i drogi poboczne.

„Art. 2. Traktami wielkiemi nazywać się będą takie, ktore od miasta Warszawy idą aż do granicy Krolestwa, albo takie, co nie przechodząc przez miasto „Warszawę, idą od iednéy granicy Krolestwa Polskiego przez kilka Woiewodztw „do drugiéy, iakiemi są trakty:

„z Warszawy do Krakowa, Wrocławia, Poznania, Krolewca, Grodna, Brześcia, „Torunia i Gdanska.

„Na Lublin do Uściługa i Lwowa.

„Z Krakowa na Lublin do Brześcia.

„Art. 3. Traktami średniemi nazywać się będą te drogi, ktore z Warszawy „idą do innych miast Woiewodzkich, tudzież drogi łączące między sobą miasta Wo„iewodzkie, daléy drogi łączące miasta Woiewodzkie z miastami obwodowemi, na„koniec drogi łączące między sobą miasta obwodowe.

„Art. 4. Wszystkie inne drogi zwać się będą drogami pobocznemi.

„Art. 5. Wszystkie trakty i drogi w powyższych Artykułach wymienione wy„mierzone będą na milę.

„Art 6. Mila urzędowa w Krolestwie Polskiém, rowną będzie mili geografi„czney, ktorych idzie 15. na ieden stopień rownika. Mila ta nazywać się będzie „Polską i mieć będzie długości 12,456. łokci Warszawskich.

„Art. 7. Dla iednostayności tak traktow iak i drog w Krolestwie, oznaczamy „ich szerokość iak następuie: Trakty wielkie mieć będą szerokości sążni siedm, wyią„wszy mieysca, gdzie się to w żaden sposob uskutecznić nie da.

„Trakty średnie szerokości sążni pięć. Trakty poboczne szerokości sążni dwa.

„Art. 8. Dopełnienie ninieyszego postanowienia Kommissyi Rządowéy Spraw „wewnętrznych i Policyi w czém do niéy należy, poruczamy.

„Działo się na Posiedzeniu Rady Administracyiney w Warszawie dnia 20. Kwie„tnia 1816.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radzca Sekretarz Stanu Generał Brygady (podpisano) KOSSECKI.

Zgodno z oryginałem: KOSSECKI.

Za zgodność: (podpisano) O. Kowalewski, S. W.

do publicznéy tak Urzędnikow iako i Obywateli podaię wiadomości, z tém dodatkiem, iż do traktow wielkich w Krolestwie Polskiém oznaczonych, i w powyżéy umieszczoném postanowieniu wymienionych, ieden ieszcze trakt wielki z Warszawy do Kowna idący przydać należy, i zalecam wszystkim WW. Podprefektom, Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby w przedsiewziętém naprawianiu dróg, względem ich szerokości, do ogłaszaiącego się Postanowienia Namiestnika Królewskiego scisle pod naysurowszą odpowiedzialnością stosowali się, i aby ninieysze obwieszczenie każdego z Obywateli doszło wiadomości, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze zwyczaynym sposobem w Gminach respective ogłoszą, i że tego dopełnili, przed właściwym i udowodnią Podprefektami.

Płock, dnia 9. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Dodatek

DODATEK
do
Dziennika Departamentowego pod Nrm. 292.

Obwieszczenie.

(Dalszy ciąg Regulaminu Solnego.)

TYTUŁ III. Przepisy dla magazynów Solnych.

§. 16. Wszyscy Pisarze solni magazynów w §. 5. wyrażonych, do odebrania Soli podług §. 12. do magazynu dostawioney natychmiast przystąpią, z kwitem celnym skonfrontuią, a kwit ten dla swey legitymacyi dalszey u siebie zachownią. Oprócz zaś kwitu celnego żądać powinni okazania sobie frachtbriefów.

§ 17. Przy odbieraniu Soli postępować powinien każdy Pisarz: naprzód każdą w szczególności beczkę, lub bałwan przez ludzi Entreprenerskich i stróża magazynowego kłaść na wagę z należytemi Gwichtami w Magazynie znayduiącą się; potem przekonywać się, czyli każda z dostawionych beczek istotnie tyle waży, ile ważyć powinna tak podług kwitu celnego iako i frachtbriefu, i dopak beczek do wagi przyzwoitey uskutecznić, a nakoniec zważać ściśle, czyli sól dostawiona iest dobra, z ziemią nie pomieszana, i dla tego tę i owę beczkę odbić i przeyrzeć iego iest obowiązkiem.

§ 18. Przekonawszy się sposobem wyżey opisanym o wadze każdey beczki i bałwana lub krucha, gdy się akkuratnie okaże, iż tyle dostawiono Soli, ile dostawić się podług kwitu należało, wyda pisarz kwit Entreprenerowi, Kommissantowi iego, lub Szyprowi w tym sposobie:

a) Wiele soli, iakiego gatunku, podług kwitu celnego i frachtbriefu dostawił.

b) Wiele wyszło z tey Soli na dopak.

c) A wiele istotnie odebrano Centnarów berlinskich w Magazynie.

frachtbriefy zaś u siebie zachowa dla skonfrontowania ich z kwitami celnemi, i zapisze sól w Regestra percepty podług wzoru pod Nr. III. dołączonego.

Po wydaniu kwitu dla Entreprenera, kommissanta lub Szypra, tudzież po zapisaniu w Regestr, winien będzie Pisarz solny podać Kommissyi Przychodów i Skarbu wprost od siebie za każdy miesiąc pod uniknieniem kary w § 13. dla komor celnych zastrzeżoney, rapport wraz z Tabellarycznym wykazem odebraney Soli w ciągu upłynionego Miesiąca podług wzoru pod Nr. III. wyżey dołączonego.

§ 19. Każdy Pisarz obowiązany iest Sól podług ceny w §. 5. ustanowioney przedawać za gatunki monet w 2/3. częściach w monecie grubey a w 1/3. części w monecie zdawkowey kraiowey pod uniknieniem kary w §. 6. zastrzeżoney; rozumieć się iednak ma, że płacącemu za sól zupełnie w monecie grubey, przedaż Soli odmowioną bydź nie może dla tego że 1/3. części w zdawkowey monecie nie płaci.

Taxa Soli w Magazynie każdym ustanowioney powinna zawsze nad drzwiami Magazynu bydź przybitą, aby ią Publiczność mogła przeczytać. Officyaliści Solni przedaiący Sol drożey nad taxę natychmiast po dopełnieniu tego czynu za zrobioném doniesieniem kasacyi podlegać będą. Niemniey nie wolno iest tymże Officyalistom soli cząstkowo na kwarty, garce, lub funty, sprzedawać, czy to przez samych siebie, czyli też przez ludzi swoich pod temże samém zagrożeniem.

§. 20. Ponieważ beczki lub poł beczki soli, w gatunkach tu wyrażonych, przy przedaży tyle ważyć powinny, ile ważyły przy odbieraniu, przeto Pisarz solny na żądanie każdego z kupuiących, kupioną beczkę przeważyć mu dozwoli, końcem przekonania się że przepisaną trzyma wagę. Sol bałwaniasta z pod tegoż przepisu nie uchila się i rowniez powinna bydź przeważoną każdemu kupuiącemu, rachuiąc na każdy centnar berlinski 110. funtow berlinskich. Każdy po sol do Magazynu przyieżdzaiący powinien bydź przyzwoicie traktowany i szybko expedyowany. Nie wolno iest żadnemu Officyaliście Solnemu pod iakim bądź pretextem od kupuiących żądać lub przyimować datkow, bądź w pieniądzach, bądź w effektach, pod niezawodném z funkcyi oddaleniem.

§. 21 Wszelka Sol beczkowa z Magazynu przez Szynkarze kupioną, ani iemu sprzedaną bydź niemoże, tylko oplombowana; zatem tak ma bydź przez officyalistow Solnych sznurem opasana i na obu dnach plombami opatrzona, aby w drodze żadnéy beczki odmienić nie można; osznurowanie zaś i oplombowanie w tym sposobie dziać się ma, aby na każdym dnie beczki bez wyiątku iéy wielkości i objętości była iedna plomba przysznurowana z cechą magazynu, z którego Sol kupiona; potrzebną ilość plomb, cechy dla magazynow właściwe z wyrażeniem Nazwiska, i szpagat dostarczać dla magazynów, obowiązkiem iest entrepryzy, przez cały ciąg trwania Dzierżawy. Co się tyczy soli Spekulantów, którzy podług §. 3. swoie zapasy do magazynów skarbowych dla dalszéy wyprzedaży oddać są obowiązani, ciż spekulanci wynagrodzić powinni Entrepryzie plomby do ich Soli przy wyprzedaży użyte, po dwa grosze za iedną plombę.

Kto zakupi na własną potrzebę sol w beczkach, plomby przykładane bydź nie powinny; albowiem dla utrzymania iedynie kontrolli nad Szynkarzami solnemi, plombowanie beczek postanowioném zostało.

Zadnemu Szynkarzowi wprzódy sól przedaną w magazynie bydź nie powinna, dopóki od wyprzedanych beczek soli, ilość plomb oderzniętych magazynowi powroconą nie będzie.

Pisarze Solni wszelką sól kupioną przez Szynkarzy koncessyonowanych, tymże w książki wpisywać maią, a kupuiącym na własną potrzebę, bezpłatnie zaświadczenia wydawać obowiązani, tak iak to w latach 1811. i 1812. działo się. Książki i zaświadczenia dostarczane będą ze Skarbu.

§. 22. Za każdy upłyniony miesiąc poczynaiąc od 1. Czerwca b. r. Pisarz solny ułoży Extrakt stosownie do załączonego wzoru pod Nr. IV. i takowy naypierwszą pocztą do Kommissyi Przychodów i Skarbu w iednym Exemplarzu, i do właściwéy Władzy Skarbowéy także w iednym, pod uniknieniem zagrożonéy w §. 13. kary niezawodnie poda, wraz z wykazem Soli odebranéy podług §. 18 i wyprzedaną ilością książek Szynkarskich

§. 23. Pisarze Solni przy magazynach wyżey wyrażonych znayduiący się zostawać będą pod zwierzchnim dozorem Skarbu: ich obowiązkiem będzie, oprocz powyższych przepisów, Sol do Magazynów przez Entrepryzę sprowadzoną, niemniey za sól sprzedaną pieniądze odbierać, porządek służby we wszystkiem podług Instrukcyi wypisanéy zachować, i tak względem własności Entrepryzy dzierżawnéy iak gdyby sol i pieniądze Skarbowe były, postępować; z tego więc względu kaucye Pisarzow i kontrollerów solnych, służyć będą Entrepryzie Dzierżawnéy na zapewnienie wy-

nadgrodzenia szkód, któreby przez Officyalistę przestąpieniem Instrukcyi, dopełnione bydź mogły.

Pieniądze za sol sprzedaną w magazynie zebrane, odsyłane bydź maią tam, gdzie one odsyłać Entrepryza poleci.

Pisarze i kontrollerowie przy magazynach będą płatni ze Skarbu. Koszta zaś przy każdym respective magazynie, na materyały piśmienne, worki, baryłki do pieniędzy, podług etatu dla każdego magazynu przepisać się maiącego, miesięcznie ponosić obowiązkiem będzie Entrepryzy, i nadto nic więcéy officyaliści od niéy wymagać nie są mocni: koszta administracyi, zwozki i wywozki soli, iéy obednarzowania, odwozki superat, na posłańca z expedycyami, na komiuiarza, i inne wszelkie wydatkiprzy magazynach doświadczane, iako to składki ogniowe, czynsz gruntowy, podymne i t. d. urządzić to wszystko, w opłacie iak naygodnié , ile to zdawać się będzie Entrepryzie, pozostawia się do woli onéyże, tak, że skarb tylko pisarzy i kontrollerow opłacać będzie.

Gdyby iednak dzierżawcy podobało się z iakiego bądź względu do ktorego magazynu dodać swego kontrollera, i temuż pozwolić trudnienia się odbieraniem pieniędzy za sol przedawaną, zrobić to będzie onemuż wolno na swoy własny koszt; w takim iednak przypadku uwiadomienie poprzednicze nastąpi, i Pisarz solny zostanie tylko przy kontrollowaniu przedaży soli.

Nadto stroże i bednarze przy Magazynach Solnych będący zupełnie na koszcie Entrepryzy zostaią, a zatém i pensye ich do niéy reguluią się.

§. 24. Procz powyższéy Instrukcyi dla Magazynow Solnych przepisanéy, obowiązywać będą Officyalistow Solnych warunki dla kupuiących i Szynkarzy solnych w oddzielnym Tytule zastrzeżone. (Dalszy ciąg potém.)

Podprefekt Powiatu Płockiego.

Podsie nineyszém do publiczuéy wiadomości, iż w d. 9. Kwietnia r. b. w mieście Płońsku Powiatu méy Administracyi powierzonego, odebraną została złodzieiowi klacz bez odmiany kara lat 4 maiąca, wzrostu małego i ta dotąd zostaie pod dozorem tameczuego Burmistrza; ktoby przeto sądził się bydź oney właścicielem, niech się do mnie lub do tegoż Burmistrza zgłosi, a po udowodnieniu, takową odbierze: w razie zaś przeciwnym, i naydaley za miesięcy dwa, iako nie maiąca właściciela, przez publiczną licytacyą sprzedaną zostanie; dla czego, aby się nikt niewiadomością wymawiać niemogł, W. N. Woyci i JJPP. Burmistrze nineysze obwieszczenie do publiczney wiadomości podać raczą.

Modzelewski.

Płock, dnia 12. Lipca 18 6.

Pisarz Aktowy Woiewodztwa Płockiego.

Uwiadamia Publiczność komu o tém wiedzieć należy, iż wieś Swieszewko w Powiecie Pułtuskim, Woiewodztwie Płockim leżąca, Ur: Woyciecha Milewskiego dziedziczna, przez publiczną licitacyą przed niżéy podpisanym odbyć się mianą, w dniu 21. miesiąca i roku

bieżących na gruncie wsi Swieszewka, w trzy letnią dzierżawną possessyę ato na satysfakcyą procentów od Summy trzech Tysięcy Talerów tam będących W. Samuela Tyllingiera Nadzierżawcy Ekonemii Gumińskiéy, wyrokiem Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewodztwa Płockiego w dniu 28. Czerwca roku bieżącego nakazuiącą, niżéy podpisanego do oddycia takowéy licytacyi upoważniaiącego, więcéy daiącemu z wszelkiemi zasiewami, ozimnemi, i iaremi, oraz ogrodowemi wypuszczoną zostanie, z zastrzeżeniem, iż otrzymuiący ostatnie przybicie, gotowe roczne pieniądze z licytacyi wypaść maiące, w gotowiznie do rąk niżéy podpisanego złożyć winien będzie.

Płońsk, dnia 12. Lipca 1816.

Jan Sadkowski.

Pisarz Aktowy Woiewodztwa Płockiego, Massy pozostałéy po JX. Raiewskim Proboszczu w Miszewie murowanym Kurator.

Uwiadomia ninieyszém Sukcessorów zmarłego Xiędza Raiewskiego Proboszcza w Miszewie murowanym, gdy iuż Inwentarz pozostałości sporządzony i ukonczony iest, Effekta przez publiczną licytacyą spieniążone zostały, w depozycie moim są złożone, aby w przeciągu dwoch mięsięcy od dnia dzisieyszego do odziedziczenia takowego spadku zgłosili się, i legitymacyą udowodnili, że są prawemi spadkodawcy Sukcessorami, inaczéy spadek takowy iako bezdziedziczny, na rzecz Skarbu publicznego przyznany będzie.

Płock, dnia 10. Lipca 1816.

Gutkowski.

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego Woiewodztwa Płockiego iako Kurator Domu JPana Tyszlera, w mieście Płocku przy Ulicy Kollegialney liczbą 318. oznaczonego, przez Rezolucyą Trybunału rzeczonego ustanowiony, podaie ninieyszém do publicznéy wiadomości, iż Dom ten z oficyną, ogrodem i stayniami, i wszelkim zabudowaniem do tegoż należącym, od S. Michała roku bieżącego, wypuszczonym będzie w sposobie licytacyi publicznéy wedle warunków w czasie teyże licytacyi ogłosić się maiących w iedno-roczną dzierżawną Possessyą. Licytacya Dzierżawy téy odbywać się będzie w Domu rzeczonym dnia 5. Sierpnia r. b. po południu od godziny trzeciey.

Płock, dnia 13. Lipca 1816.

Bartłomiey Turski.